

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2 ΜΥΝΗΜΑ... ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΙΣΤΟ ΛΑΟ

λη Λάρισας και την αποκατάσταση της αδικίας που έγινε σε βάρος του μακαριστού Θεολόγου. Η παράβαση των Ιερών Κανόνων (που κατοχυρώνονται και από το άρθρο 3 του Συντάγματος) καθός και η μη τήρηση του Ν. 590/77 άρθρ. 26, που αποτελεί τον Καταστατικό Χάρτη της Εκκλησίας, από τον κ. Ιγνάτιο κατά την εκλογή, χειροτονία και ενθρόνιο του (πιελευταία μάλιστα πραγματοποιήθηκε χωρίς διαβεβαίωση – όρκο ενώπιον του Προέδρου της Δημοκρατίας και χωρίς Προεδρικό Διάταγμα), όλα αυτά αποτελούν λόγους αντικανονικότητας του κ. Ιγνατίου και δεν παραγράφονται με την κοιμηση του μακαριστού Θεολόγου. Αυτές οι αλήθειες καμάτια δικαστική απόφαση ή παρουσία Πατριάρχη δεν μπορεί να καταργήσει ή να παραβλέψει, εφόσον ζούμε υπό Δημοκρατικό Πολίτευμα και διότι αποτελούν βασικά δικαιώματα του πολίτη και του Χριστιανού. Συνεπώς, ο λαός έχει όχι απλώς το δικαίωμα αλλά και την υποχρέωση να διαμαρτύρεται. Δεν θίγουν αυτές οι διαμαρτυρίες το πρόσωπο του κ. Ιγνατίου.

Προκύπτει, λοιπόν, το ερώτημα: άραγε, δεν τα ήξερε όλα αυτά ο κ. Βαρθολομαίος; Άντικαριούσθει ότι δεν τα ήξερε, λέει ψέματα, διότι τον θέσαμε προ των ευθυνών του με πρόσφατη ενημερωτική επιστολή μας. Επομένως, ποιοι είναι οι λόγοι για τους οποίους έπρεπε να 'ρθει στη Λάρισα πάση θυσία; Ή την απάντηση τη γνωρίζει μόνο ο ίδιος και ορισμένοι τοπικοί παράγοντες πολιτικοί και εκκλησιαστικοί, ρυμηνεοί σε άγνωστα σε μας κυκλώματα...

Πάντως, αλγενί εντύπωση στον πιοτό λαό έκανε και η «επίδειξη δυνάμεως», με την παρουσία τριάντα (30) περίπου αρχιερέων, πολλοί εκ των οποίων εν ενεργείᾳ Μητροπολίτες της Ελλαδικής Εκκλησίας. Πού απέβλεπε, άραγε, αυτά ή εντυπωσιακά παρουσία; Υπάρχει εγκύλιος της Ιεράς Συνόδου που ορίζει ανώτερο αριθμό αρχιερέων σε πανηγύρια τους 4; Ή θρηαν αυτοβούλως ή κατόπιν διαταγής, λόγω της παρουσίας του οικουμενικού Πατριάρχη; Όποιο από τα δυο κι αν συνέβη, είναι αδικαιολόγητο, διότι ως αρχιερείς διέβιαν να γνωρίζουν, τόσο από το Σύμβολο της πίστεως όσο και από την Ιστορία, ότι η Εκκλησία είναι «Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική» κι αυτά είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία. Κατά συνέπεια, πώς, αλήθεια, πέφτουν τόσο εύκολα στην παγίδα και απάντησης ψευδενόσεως, που είναι έργο του Διαβόλου, στην προσπάθειά του να κλείσει τον Παράδεισο νοθεύοντας το σωτηριόδες έργο της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας;

Δυστυχώς, μέσα στον αριθμό αυτό ίσων και ιεράρχες που θεωρούνται καλοί. Ιδιαίτερως, μας λύπτεις στην παρουσία ακρίτα ιεράρχη, ο οποίος μάλιστα σε πρόσφατο κάρυγμά του, την Κυριακή της Ορθοδοξίας, όπως διαβάσαμε σε Ορθόδοξο έντυπο, ήταν λάβρος κατά των αιρέσεων και ιδιαίτερα του Οικουμενισμού. Είπε μεταξύ άλλων: «Τρεις φοβερές αιρέσεις, αδελφοί μου, λυμαίνονται στην εποχή μας την Ορθόδοξη Εκκλησία του Χριστού. Ο Παπιόμος, ο Προτεσταντισμός και η παναίρεση του Οικουμενισμού. Και οι τρεις αρνούνται την αυθεντία της Εκκλησίας». Μεγάλες, πραγματικά, αλήθειες. Πώς, όμως, ταριάζουν με τα ανοίγματα του

Πατριάρχη, όπως λεπτομερώς αναφέρθηκαν πιο πάνω; Δυστυχώς, δεν είναι ο μόνος. Είναι πολύ αντισυχτικό το φαινόμενο της αύξησης των ποιμένων μας που ανήκουν στην κατηγορία αυτών που ο Κύριος είπε: «Λέγουσι γαρ, και ου ποιούσι» (Ματθ. 23,3).

Και ερχόμαστε τώρα στο λάό του Θεού. Αυτό το λάό τον πάντοτε αδικημένο και περιφρονημένο. Τον είχαν πληροφορήσει από πολύ πριν για την άφιξη του Πατριάρχη και του Αρχιεπισκόπου Αθηνών στη γηροτί του Αγίου Αχιλλίου. Γέμισαν πολλές μέρες νωρίτερα τους κεντρικούς δρόμους, τις πλατείες και τους Ι. Ναούς της πόλης με υπερμεγέθεις φωτογραφίες του Πατριάρχη, κρατώντας στο χέρι όχι φυσικά σταυρό αλλά ένα μπουκέτο λουλούδια με μαργαρίτες (!), ίσως διότι ανήκει στους οικολόγους ή επειδή η μαργαρίτα συνδέεται με την προσφιλή του λέξη «αγάπη» (Οι εμπνευστές, ασφαλώς, γνωρίζουν το λόγο). Ήταν, πάντως, αποχής αυτή η ενέργειά τους, διότι έβλεπε κανένα

«λαμπρή υποδοχή» με «ούσσωμους» τους επισήμους και προπαντός τις «χιλιάδες λαούς»; Καμαρώστε «αντικειμενική» πληροφόρηση με τίτλο «Μήνυμα ειρήνης και πίστης!!!»

Όσον αφορά την τελετή – παρωδία, μετά τις καθηευμένες προσφωνίσεις, ανάλατες και δουλοπρεπείς, ακολούθησε η είσοδος του Πατριάρχη, του Αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου και όλων των επισήμων στο Ναό. Προηγήθηκε Αρχιμανδρίτης ο οποίος προέτρεψε τους εντός του Ναού (κατά πλειοψηφία αστυνομικούς με πολιτικά) να φωνάξουν «Άγιος» και να χειροκρούσουν, όταν θα εισέθετε ο Πατριάρχης. Υπόψη ότι δεν είχε ακόμη ξεκινήσει η ακολουθία του Εοπερινού με το «Ευλογητός...» του Ιερέα. Κατά τη διάρκεια, λοιπόν, της εισόδου του οικουμενιστή και φιλοπαπικού κ. Βαρθολομαίου δύο παλικάρια και τρεις «Μπουμπουλίνες» από τη γυναικωνίτη, τον αποδοκίμασαν οι πρώτοι με τη λέξη «Ανάξιος» και οι γυναίκες με το σύνθημα «Δεν είσαι

«Μπουμπουλίνες» φώναζαν: «Δεν είσαι Πατριάρχης, είσαι Αιρεσιάρχης»

του Πατριάρχη, άλλες διαφημιστικές αφίσες, πολλές από τις οποίες εντελώς άσεμνες. Ας μη συνεχίσουμε και σκανδαλίσουμε τον αναγνώστο...

Εκτός, βέβαια, από τη προαναφερόμενα και την επί καθημερινής σχεδόν βάσεως συντήρηση της επικαιρότητας με εμετικά δημοσιεύματα από τη Μ.Μ.Ε., προηγήθηκε και ένα μήνυμα – πρόκληση του κ. Ιγνατίου προς το λαό «να υποδεχθεί με χαρά και πνευματική αγαλλίαση τον Οικουμενικό Πατριάρχη», αναφέροντας μάλιστα λεπτομέριας και το πρόγραμμά των εκδηλώσεων.

Εξεκίνησε, λοιπόν, ο λαουτίκος, το απόγευμα της παραμονής, για την πανηγυρικό εσπερινό. Πώς, όμως, να φθάσει στο Ναό; Όλοι οι δρόμοι κυκλικά από το λόφο του Αγίου Αχιλλίου ήσαν «ζωσμένοι» με διηρεύματα από τη Μ.Μ.Ε. Το φαινόμενο θύμιζε την ημέρα της «ενθρόνισης» του κ. Ιγνατίου. Σ' έναν από τους δρόμους, όπου διοχετεύονταν οι προσκυνητές (ακόμη και οι κληρικοί), γνώταν διπλός έλεγχος «όψεως» από ντόπιους αστυνομικούς με πολιτική περιβολή, οι οποίοι έδιναν την εντολή στους ένοπλους για τον καθένα να περάσει ή όχι. Άλλα και αυτοί που τελικά περνούσαν συναντούσαν νέο πρόβλημα εισόδου στο Ναό, που ήταν σχεδόν κατειλημμένος για τους επισήμους, τους δεσποτάδες και τους φέροντες ειδική κονκάρδα λαϊκούς, ενώ ο υπόλοιπος διαθέσιμος χώρος του Ναού ήταν πλήρης από αστυνομικούς ή ειδικές δυνάμεις με πολιτική περιβολή!!! Πείτε μας, αλήθεια, αν με τέτοια αστυνομικά μέτρα μπορεί κανένας να μιλάει για πανήγυρην προς την Αγίου (!) Να οκεφθείτε δε ότι ήρθαν αστυνομικές ενισχύσεις από Θεοσαλονίκη, γειτονικές πόλεις, ίσως και μακρινές... Άραγε, θεωρήθηκε φυσιολογικό αυτό το φαινόμενο στη συνέδηση και στα βλέμματα τους των υψηλού προσκεκλημένου όσο και όλων των συμμετεχόντων επισήμων στην υποδοχή, έμπροσθετούν του Ναού; Αυτές είναι οι «ιστορικές συμπέριμες» που «έζησε τη Λάρισα» και π

πατριάρχης ειρήνης και πίστης!!!»

ακούγοντας τα συμβαίνοντα. (Κι αυτά, ασφαλώς, στα δελτία ειδοποίησης θα «φαλιδίστηκαν» όπως συχνά-ποκνά συμβαίνει σε παρόμοιες περιπτώσεις!!!)

Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάστος Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος απεχώρησε από το Ναό, λίγο μετά την έναρξη του Εοπερινού και αναχώρησε για Αθήνα με το αυτοκίνητό του. Η επισημητηρία εκδοχή ήταν ότι αισθάνθηκε πόνο στο πόδι του. Εμείς, όμως, υποθέτουμε ότι ο πόνος δεν ήταν μόνο σωματικός αλλά και ψυχικός. Θα απδίασε ο άνθρωπος από αυτά που είδε τόσο καθ' οδόν προς το Ναό όσο και μέσα, φαινόμενα που δεν αρμόζουν σε θρησκευτική πανήγυρη, γι' αυτό «πάρε τα μάτια του» κι έφυγε. Πολύ πιθανόν. Αργότερα, αποχώρησε από τον Εοπερινό και ο κ. Μεμαράκης. Ήταν δε επομένη έλειπση αρκετού ιεράρχης που παρίσταντο στον Εοπερινό.

Την κυρίως ημέρα της γηροτίας σημειώθηκαν και πάλι ορισμένες αποδοκίμασες σε βάρος του κ. Βαρθολομαίου. Μια κατά τη διάρκεια της πομπής προς την κεντρική πλατεία από μια γυναίκα, την οποία την «τοάκιον» στο ξύλο οι μπράβοι, και μια κατά την έναρξη της αριστοκλασίας, όπου ακούστηκαν συνθήματα κατά του Πατριάρχη από κάποιο μεγάφωνο πάνω σε δένδρο συνδεδεμένο με μαγνητόφωνο που ενεργοποιήθηκε με τηλεχειρισμό!!! Και σ' αυτή την περίπτωση καταχειροκρούθηκε (!) ο αστυνομικός που ανακάλυψε το μεγάφωνο και ανέβηκε στο δένδρο να το ξελάσει!!! (μεγάλο κατόρθωμα, ε;)!

Αφήσαμε για το τέλος της συγκεντρώσεως μας, τόσο την παραμονή όσο και ανήμερα της γηροτίας. Η παρουσία μας ήταν εντυπωσιακή τόσο σε πλήθος (είδαμε αδελφούς που είχαμε πολύ καιρό να τους δούμε) όσο και σε παλμό και ενθουσιασμό. Ούτε «ομάδα» είμαστε (ομάδα στη σημαντική ορολογία αποτελείται από 11 άτομα) ούτε 100 άτομα όπως αναφ